YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
12 päivänä marraskuuta 1969 *

Asiassa 29/69,

jonka Verwaltungsgericht Stuttgart on saattanut ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa riita-asiassa

Erich Stauder, 79 Ulm, Marienweg 15,

kantajana,

vastaan

Stadt Ulm - Sozialamt

vastaajana,

ennakkoratkaisun seuraavaan kysymykseen:

> "Voidaanko sen, että Euroopan yhteisöjen komission 12.2.1969 tekemässä päätöksessä (69/71/ETY) voin luovuttaminen alennettuun hintaan tiettyjen sosiaaliavustusten saajille edellyttää vastaanottajan nimen esittämistä myyjille, katsoa soveltuvan yhteen voimassa olevan yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden kanssa?"

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti R. Lecourt, jaostojen puheenjohtajat R. Monaco ja P. Pescatore, tuomarit A. M. Donner, W. Strauß, A. Trabucchi ja J. Mertens de Wilmars (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: K. Roemer,
kirjaaja: A. Van Houtte,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Verwaltungsgericht Stuttgart on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 18.6.1969 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.6.1969, ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla ennakkoratkaisukysymyksen siitä, voidaanko sen, että 12.2.1969 tehdyn Euroopan yhteisöjen komission päätöksen 69/71/ETY 4 artiklassa voin luovuttaminen alennettuun hintaan tiettyjen sosiaaliavustusten saajille edellyttää vastaanottajan nimen esittämistä myyjille, katsoa soveltuvan yhteen voimassa olevan yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden kanssa.

2 Edellä mainitussa päätöksessä, joka on osoitettu kaikille jäsenvaltioille, annetaan mainituille valtioille lupa luovuttaa tietyille sosiaaliavustusta nauttiville kuluttajaryhmille voita tavanomaista alhaisempaan hintaan yhteismarkkinoilla olevien ylijäämävoimäärien menekin edistämiseksi. Kyseiseen lupaan liittyy tiettyjä yksityiskohtaisia sääntöjä, joiden tarkoituksena on mm. varmistaa se, että edellä mainitulla tavalla markkinoille saatettu tuote toimitetaan asianmukaisille vastaanottajille. Tämän vuoksi päätöksen 69/71/ETY 4 artiklassa määrätään sen kahdessa kieliversiossa, joista toinen on saksankielinen, että jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki mahdolliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vastaanottaja voi ostaa kyseisen tuotteen ainoastaan esittämällä "nimellään varustetun kupongin". Muissa kieliversioissa kuitenkin kysymys on ainoastaan "yksilöitävissä olevan kupongin" esittämisestä, minkä vuoksi on mahdollista käyttää muita kuin vastaanottajan nimeen perustuvia valvontakeinoja.

Näin ollen on tarpeen tarkentaa ensiksi riidanalaisen määräyksen sisältö.

3 Kun sama päätös osoitetaan kaikille jäsenvaltioille, yhdenmukaisen soveltamisen ja näin ollen yhdenmukaisen tulkinnan tarve sulkee pois mahdollisuuden tarkastella kyseisen päätöksen yhtä kieliversiota erikseen. Päätöstä on tulkittava sen varsinaisen tarkoituksen ja tavoitellun päämäärän mukaisesti ottaen huomioon erityisesti kaikkien kielten vahvistetut versiot.

4 Käsiteltävänä olevan asian kaltaisessa tapauksessa selkeimmän tulkinnan on oltava etusijalla, jos sillä yksinään voidaan varmistaa kyseisen päätöksen tavoitteet. Lisäksi ei voida ajatella, että päätöksen tekijät olisivat halunneet asettaa tietyissä jäsenvaltioissa ankarampia velvoitteita kuin toisissa.

5 Edellä esitetty tulkinta vahvistetaan komission julkilausumassa, jonka mukaan hallintokomitea, jolle päätösluonnos 69/71/ETY oli toimitettu lausuntoa varten, oli ehdottanut muutosta, jolla pyrittäisiin poistamaan vaatimus nimellä varustetusta kupongista. Kyseisen päätöksen johdanto-osan viimeisestä kappaleesta käy ilmi, että komissio oli ollut valmis yhtymään ehdotettuun muutokseen.

6 Edellä esitetystä seuraa, että riidanalaista määräystä on tulkittava siten, ettei siinä määrätä - muttei myöskään kielletä - etuuksien saajien tunnistamista nimen perusteella. Täten komissio on voinut julkaista 29.7.1969 päätöksen, jolla mainittua kohtaa korjataan. Kullakin jäsenvaltiolla on näin ollen valittavanaan useita eri tunnistamismenetelmiä.

7 Kun riidanalaista määräystä tulkitaan edellä esitetyllä tavalla, siinä ei aseteta kyseenalaiseksi ihmisille kuuluvia perusoikeuksia, jotka kuuluvat yhteisön oikeuden yleisiin periaatteisiin ja joiden noudattamisen yhteisöjen tuomioistuin varmistaa.

Oikeudenkäyntikulut

8 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneelle Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi.

Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe Verwaltungsgericht Stuttgartissa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla,

ottaen huomioon oikeudenkäyntiasiakirjat,

kuultuaan esittelevän tuomarin laatiman kertomuksen,

kuultuaan Euroopan yhteisöjen komission esittämät suulliset huomautukset,

ottaen huomioon julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen,

ottaen huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 7, 40 ja 177 artiklan,

ottaen huomioon 27.6.1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68,

ottaen huomioon 12.2.1969 tehdyn Euroopan yhteisöjen komission päätöksen 69/71/ETY ja 29.7.1969 tehdyn Euroopan yhteisöjen komission päätöksen 69/244/ETY,

ottaen huomioon Euroopan talousyhteisön tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan ja erityisesti sen 20 artiklan,

ottaen huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Verwaltungsgericht Stuttgartin 18.6.1969 tekemällä päätöksellä esittämät ennakkoratkaisukysymykset seuraavasti:

1) **Euroopan yhteisöjen komission 12.2.1969 tekemän päätöksen 69/71/ETY 4 artiklan toista luetelmakohtaa, sellaisena kuin se on korjattuna päätöksellä 69/244/ETY, on tulkittava siten, että kyseisessä päätöksessä määrätään ainoastaan siinä tarkoitettujen toimenpiteiden edunsaajien yksilöimisestä, mutta ei kuitenkaan määrätä tai kielletä valvonnan vuoksi nimeen perustuvaa tunnistamista.**

2) **Verwaltungsgericht Stuttgartin yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saattaman kysymyksen tarkastelussa ei ole käynyt ilmi seikkoja, jotka vaikuttaisivat kyseisen määräyksen pätevyyteen.**

Lecourt Monaco Pescatore

Donner Trabucchi Strauß Mertens de Wilmars

Julistettiin Luxemburgissa 12 päivänä marraskuuta 1969.

A. Van Houtte
kirjaaja

R. Lecourt
presidentti